

Creșterea Limbii Românești

- fondată în anul 2013, odată cu Legea
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

Stefan Dumitrescu

ODĂ LIMBII ROMÂNE

D-lui Corneliu Leu, cu dragoste și urări de viață lungă !

Ca sâmburele arzând
în fructul dulce, nesfârșit și înmiresmat
al Cireșei înroșită la soare
stau în mijlocul limbii române
ca un turn,
beat
pe un deal
tăcând în gura mare !

Văzduhul mă mângâie
Lumina mă scrijelește
Materia mă doare

Ca plopul înflorit pe un deal
Cu în crin în mână
Cântând nebun în gura mare
Stau în limba română
Ucigător de dulce
Amețitoare

Ca o câmpie smălțuită ce nu se mai termină
Strălucind în răsăritul soarelui
Învăluită în gogoșa de lumină
A irealului
Și a marelui

Limbă de foc sunt, iar tu îmi ești cerul gurii de miere
Pe care-l gust
Care mă bei și mă mănânci
În care mă topesc prin ere,
Târându-mă pe brânci
Dureros de dulce,
Închis în sine și în tăcere.

Răsăritul soarelui,
Marea strălucind în lumină,

Privighetorile cântând în crângurile înmiresmate,

Grele de brocarte

și de vină,

Ochii iubitei,

Adierea vântului venind de departe

Razele lunii

Mângâind turllele argintate,

Toate

Sunt silabele tale,

Cu care scrii

Nesfârșita carte !

Iubirea mea

Care mă-nvăluie dinspre adânc înspre afară,

Dinspre esență

Și dinspre moarte înspre vară

Și care mă cuprinzi

Dinspre cer

Înspre adânc

Materie și trup

Care veșnic pe mine mă nasc

Și mă mănânc

Ochi îmi ești

Iar eu îți sunt vedere

De piatră de mâl

Și de miere

Moarte amestecată cu-nviere

Țipăt orbitor

Învăluit în ere !